

státech USA (viz US DOE 2011). I v tomto ohledu se však objevily koncepční problémy, které Barton (2009) spojuje:

- s rozdílným obsahem i kvalitou vzdělávacích standardů jednotlivých států,
- s různými strategiemi států pro stanovení neúspěchu žáků pro dosažení standardu, často s preferencí definice velmi nízké hodnoty a tedy s velmi nízkou náročností standardů (viz rovněž US DOE 2010a, US DOE 2011).

V návaznosti na takto identifikované problémy je pro jejich odstranění v současné době posilován národní aspekt vzdělávacích standardů, a to prostřednictvím iniciativy států USA na vývoj společných klíčových standardů pro hlavní předměty, včetně souvisejících systémů hodnocení (viz US DOE 2013a, MS DOE 2012a, NGA 2008, Green et al. 2012).

V kontextu výše popsaného vývoje reforem je možné představit současný přístup USA ke sledování a hodnocení kvality a efektivity ve vzdělávání. Jako případovou studii pro ilustraci klíčových poznatků jsme zvolili systém sledování a hodnocení kvality vzdělávání ve státě Maryland (viz rámeček 1-4). Výběr tohoto státu je opodstatněn mimo jiné tím, že v rámci národního hodnocení zaujímá Maryland již pět let první místo, a lze jej tedy vnímat jako příklad dobré praxe (viz MS DOE 2012a).

Základem amerického systému sledování a hodnocení kvality a efektivity ve vzdělávání jsou standardy, které jsou definovány pro vybrané klíčové předměty. V současné době jsou pro většinu států USA relevantní společné klíčové standardy pro K-12 vzdělávání v anglickém jazyce a matematice. Tyto standardy, které byly přijaty téměř ve všech státech USA, představují soubor očekávaných znalostí a dovedností, které by si měl žák z K-12 vzdělávání odnést pro úspěšnou účast v dalším vzdělávání a pracovním životě. Při vývoji společných klíčových standardů byl zohledněn přístup založený na mezinárodním benchmarkingu tak, aby vzdělávací systém USA byl maximálně konkurenceschopný globálně. Poznamenejme, že v obsahu společných klíčových standardů je vyšší důraz kladen na hlubší znalost, řešení životních situací a propojení souvislostí (viz US DOE 2013a, MS DOE 2012a). Obsah standardů je tradičně rozváděn ve státním kurikulu, které detailněji popisuje obsah výuky jednotlivých předmětů. Promítnutí kurikula do výuky je pak odpovědností učitele. Volnost učitele je v tomto ohledu poměrně značná, když na základní škole může rozhodovat o potřebě časové alokace na předměty a na střední škole pomáhá žákovi při výběru předmětů (viz US DOE 2003).